

ТАТАРИН Н. Б., канд. екон. наук, доцент кафедри фінансового менеджменту ЛНУ ім. І. Франка

БАРАНОВА А.О., бакалаврант
УФП-31с, ФУФБ, ЛНУ ім. І. Франка

Заходи щодо підвищення економічної безпеки на сучасному етапі економіки

Економічна безпека є однією зі складових національної системи безпеки як на регіональному, так і національному рівнях. Як і будь-яка сфера безпеки, вона має високе значення, і є станом захищеності важливих і життєво необхідних інтересів особистості, суспільства і держави в цілому, як від внутрішніх, так і від зовнішніх загроз.

На забезпечення безпеки економічної сфери держави впливають багато негативних факторів, так би мовити, «руйнівники» економічного порядку та справедливості. До таких факторів можна віднести: «тіньову» економіку, корумпованість посадових осіб та органів влади, махінації з приватизацією, наявність реального та тіньового безробіття, економічну злочинність. Також на забезпечення економічної безпеки впливає глобалізація економіки, збільшення впливу інтеграційних угруповань зарубіжних країн на світовій арені, конкуренція в особі іноземних інвесторів та ін.

Зовнішні економічні загрози [1]: втеча капіталу; імпортозалежність від зовнішнього світу за продовольства та готової продукції; недостатній імпорتنний та експортний контроль; недостатній контроль за митними кордонами; недостатній валютний контроль; нерозвиненість транспортної інфраструктури у порівнянні з іншими державами.

Механізм забезпечення економічної безпеки країни – це система організаційно-економічних та правових заходів щодо запобігання економічним загрозам[2].

Виділяється кілька елементів у системі механізму забезпечення економічної безпеки: 1) виявлення та аналіз факторів, що визначають загрози економічній безпеці; 2) прогнозування появи та розвитку факторів, що визначають загрози економічній безпеці. Щоб реалізувати механізм державної стратегії, потрібно виробити кількісні та якісні параметри, тобто певні порогові значення, які представляють стан економіки та вихід за межі яких викличе загрозу економічній безпеці; 3) встановлення та розробка критеріїв та параметрів, тобто порогових значень в економічній безпеці. Дані параметри повинні розроблятися не тільки для економіки в цілому, а також для кожного конкретного суб'єкта, оскільки економічне становище по-різному у всіх суб'єктах; 4) діяльність держави у забезпеченні економічної безпеки.[3]

Розробка певних тенденцій забезпечення економічної безпеки завжди спирається на найвищі довгострокові національно-державні інтереси. Тому цей процес нерозривно пов'язаний з майбутнім країни, з уявленнями тієї соціально-економічної моделі, яка повинна бути сформована в результаті внутрішніх і зовнішніх економічних змін. Отже, мають розроблятися пріоритетні напрями економічної політики.

Країна не повинна допускати критичної залежності економіки від імпорту найважливіших видів продукції, виробництво яких на необхідному рівні може бути організовано у країні. Натомість необхідно розвивати свою економіку з урахуванням зовнішньоекономічного співробітництва, міжнародної кооперації виробництва. Найважливішою вимогою економічної безпеки є збереження державного контролю за стратегічними ресурсами, недопущення їхнього вивезення у розмірах, які можуть завдати шкоди національним інтересам країни.

Список літератури: 1.Скрипко В. І., Сергеева А. І. Сучасні загрози. Молодий вчений. - 2016.; 2.Погодіна, І. В. Правове забезпечення економічної безпеки: навчальний посібник, 2013. 3.Караніна С.В. Фінансова безпека. Кіров: ФДБОУ ВО «ВятГУ», 2015. 239 с.